Çün Sana Gönlüm Müptelâ Düştü Hüseynîgülizâr İlâhî

Vaiz eder: "Gel aşkı terkeyle" N'ideyim sabrım bîvefâ düştü

Zühd ü takvâya yâr idim evvel

Aşkınla benden hep cüdâ düştü

Vechini görsem dağılır aklım Zülfün âna çün muktedâ düştü

Aşka uşşakın davet etmişsin Can kulağına ol sadâ düştü

Vaslına ey dost can bahâ düştü

Bu Niyâzî'nin hiç vücudünde Zerre komadın hep beka düştü